

idet den virkelig har et reelt Indhold, som strækker sig langt ud over det enkelte Tilfælde. Det troer jeg ogsaa, den ærede 2den Lands-tingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) vil erkjende. Han søgte, som de Herrer ville erindre, under 2den Behandling at vise, at denne Paragraph kun passede paa det enkelte Tilfælde; men det troer jeg, som sagt, at han vil erkjende ikke er Tilfældet. Den vil aabne Veien til

Trimenighedens Dannelse, ikke blot for Katecheter og personelle Capellaner, men ogsaa for ledige Capellaner, forhenbærende Præster i Colonierne, Skibspræster, kort sagt, for ordinerede Mænd, og, kan man finde en velvillig Præst, som vil antage en Capellan for kortere Tid, saa kan ad den Vej enhver Candidat skaffe sig Ordination. Det er altsaa et stort Skridt henimod en fuldkommen kirkelig Frihed, hvilken jeg ganske vist med de ærede Medlemmer, som have stillet Forslaget, anerkjender for god og gavnlig, og som jeg troer maa komme; men paa den anden Side troer jeg ikke, at Dieblikket er tilstrækkeligt beredt dertil, og af den Grund kan jeg ikke stemme for Paragraphen.

Naar den høitærede Minister hittede, at han ikke fandt sig foranlediget til at lade Spørgsmaalet om en større Udvidelse af Sognefriheden tages under Overvejelse i Kirken, saa skal jeg kun sige, at det naturligviis ikke var min Mening, at han skulde gjøre det, fordi jeg hensillede det; thi, hvis jeg var den Eneste, der ønskede det, var det overmaade rigtigt, at han lod Sagen ligge; men jeg troer virkelig, at dette Lovforslags Fremkomst og den Understøttelse, det har faaet her i Thinget, indeholder tilstrækkelig Opfordring for den høitærede Minister til at bringe dette Spørgsmaal under Drøftelse i Kirken. Det er ikke min Mening, hvad der blev tillagt mig forrige Gang, at man skulde vente, til Kirkens Flerhed var enig om et Lovforslag som det foreliggende. En saadan Flerhed troer jeg ikke paa nogen Maade kan ventes opnaaet; men man kan ikke rigtigt klare sig en saadan Lovs Følger eller de Indvendinger, som kunne gjøres derimod, før end man hører, hvad der siges derom fra den anden Side. Jeg troer virkelig, at det Tilfælde med Pastor Virkebal, som jo i Grunden vil gjentage sig i enhver Menighed, hvor der

er en Præst af lignende religiøse Anskuelse, der ved Dødsfald eller Forskyttelse faaer en Eftermand, med hvem Menigheden slet ikke stemmer, fortjener Kirkebestyrelsens Opmærksomhed. Jeg troer, at den Trang, der hersker til en Lov som den foreliggende, fortjener Opmærksomhed, og jeg skal derfor endnu engang tillade mig at henvende mig til den høitærede Minister, om han ikke vil sætte det af mig reiste Spørgsmaal under Discussion i Kirken, om ikke strax, saa dog i den nærmeste Fremtid.

Carlsen: Ja, dersom jeg med den ærede Ordfører betragtede § 1, saaledes som den er vedtagen ved anden Behandling, for at være blot en Demonstration eller for overhovedet kun at være en Demonstration, saa vilde jeg ogsaa have Betæneligheder ved at stemme for den; men det gjør jeg paa ingen Maade. Jeg kan gjerne indrømme, at det, at den er kommet frem just i dette Dieblik, maa staa i et vist Forhold til hvad vi have seet er blevet foretaget med en slyng Præst, men deraf følger paa ingen Maade, at Paragraphen maa have Charakter af en Demonstration. For det Første kunde der for dem, som i Almindelighed billige den Retning i kirkelig Udvikling, som er angivet i denne Paragraph, være al Grund til, naar der kom en saadan udvortes Anledning, der berøver den danske Folkekirke en af dens dygtigste Præster, at skaffe Plads i Kirken for hans Virksomhed; og for det Andet er det ingenlunde Tilfældet, at Paragraphens Virkninger ikke ville gaae videre end til at skaffe Virkebal Plads til at virke i Folkekirken. Dersom det var saa, troer jeg ikke, at Paragraphen vilde være bleven mødt med saamange Betæneligheder, og i alt Fald ikke med de Grunde, vi have hørt fremsætte imod den. Hvad imidlertid den ærede Ordførers Stilling ligeoverfor Paragraphen angaaer, saa har jeg dog med Taknemmelighed hørt ham udtale sig for den Frihedsretning, hvorpaa den overhovedet slaaer ind. Jeg troer, at for enhver, der virkelig elsker den danske Folkekirke, er det en Opgave at virke med til at skaffe en større Frihed i Kirken tilveie. Hvis man ikke tilveiebringer en saadan større Frihed i Folkekirken, troer jeg, at Kirken staaer fare for, for det